

Glas Naroda

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Izdajatelj in urednik: Published by:

F. R. SAKSER,

109 Greenwich Street, New York, City

Na leto velja list za Ameriko \$3.—

za pol leta. 1.50

Za Evropo za vsje leta 7.50

" " " leta 3.75

" " " četr leta 1.80

V Evropo pošiljamo list skupno dve številki.

"Glas Naroda" izhaja vsak torek, četrti in soboto.

GLAS NARODA

"VOICE OF THE PEOPLE"

Will be issued every Tuesday, Thursday and Saturday.

Subscription yearly \$3.

Advertisements on agreement.

Za oglase do 10 vrstic se plača 30 centov. Dopsi brez podpisa in osobnosti se ne natajajo.

Denar naj se blagovoli poslati po Money Order.

Pri spremembah kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališke naznani, da hitej najdemo naslovnikov.

Dopisom in pošiljanjem naredite naslov:

GLAS NARODA

109 Greenwich Street, New York, City

telefon 3795 Cortlandt.

Pustite otročice k meni.

Oni še vedno spoštujejo sveto pismo, namreč naši posestniki tkalnic v Novej Angliji. Hvale in poenemanja vredne besede nazarenskega otrokojubja so njim — kljub pokvarjenosti današnjega sveta — še vedno najimelje in najsladkeje. Oni zovejo otročice k sebi, v svoje tovarne, kjer jih redno pridrže ves dan in čestokrat tudi po noči, da se jim na prostem kaj napačnega ne pripeti.

Toda organiziranim delavcem Nove Anglije, taka ljubezen do otrok ne ugaja in so kljub protivnosti uvedno omenjenih prijateljev otrok, izposlovali zakone proti delu otrok v tovarnah.

Toda baš to dejstvo je naše pooblaščene tovarnarje nepopisno užalostilo in radi tega so se skupili in posvetovali, kaj jim je storiti. Tako potem so se spomnili naših južnih držav, v katerih je záman iškati postav za varstvo otrok in kjer je le malo organiziranih delavcev — in v onem južnem raju neomejenega otročjega prijateljstva, so sgradili svoje svetišča in tamkaj prihajajo k njim otročici.

Njihova ljubezen do otrok je bila tolika, da so jih morali drugi ljudje celo občudovati in preiskovati otročje delo v tovarnah južnih držav. Pri tem pa so prišli šudni sodovi označene ljubezni do otrok na dan.

Tako je na primer v državi Alabama odbor, kteri preiskuje otročje delo v tovarnah, ravnokar objavil vspene svoje preiskave. Predsednik odbora, kteri je objavil tozdevno brošuro, je duhoven imenom Edgar Gardner Murphy.

Kakor je odbor dognal, se je število otrok, kteri še niso dosegli 16-letno svoje starosti in kjer delajo v tovarnah bombaža južnih držav v devetem desetletju minolega stoletja za 140-9 odstotkov pomnožilo; od leta 1880 do 1890 pomnožilo se je za 106-5 in od 1890 do 1900 naraslo je za nadaljnih 270-7 odstotkov.

Od 45.044 delavcev v bombaževih tovarnah države Severne Caroline, jih 7996 še 14. leta ni doseglo in otroci v imenovanih tovarnah zaslužijo sedaj povprečno 29 centov na dan, dočim so preje 82 centov na dan zaslužili. V mnosih južnih tovarnah prouča je odbor, da dobivajo otroci le po 9 centov dnevne plače. V vseh bombaževih tovarnah južnih držav dela približno 22.000 otrok, od katerih jih najmanj 10.000 še ni doseglo 12. leto.

Omenjeno neomejeno in brezbrano izkoristjanje mladih otrok — ktero samoremo nazvati tudi zločin nad otroštvom — je pa tudi severna kapitalista napotilo do opozicije. Izkoristjanje otrok v južnih bombaževih tovarnah, omogoči posnetni kom južnih tovarn, da samorejo s svojimi severnimi teknci, kteri radi obstoječih varstvenih zakonov nimajo otročjih moči na razpolago, vseeno teknci. Kadar je pa denarnica v nevarnosti, potem se vse želi ameriškega ljudstva.

pa tudi tam pojavijo človekoljubna čuvstva, ker bi inače vedno in na večino mirovala. Na ta način smo doživelj inače nemogočo stvar, da se celo glasila severnih tovarnarjev objavlja zločine proti otrokom v južnih državah.

Dopisnik lista „Dry Goods Economist“, kjer je obiskal tovarne v južnih državah, kjer je proučeval otročja dela, je svojem listu sledi javil:

„Petino vseh bombaževih delavcev tvorijo otroci, kteri morajo jednajst do dvanaest ur na dan de lati.

„Plača znaša za male otroke po 10—15 centov na dan, dočim zaslužijo dečki in deklice od 14—18 leta do 50 do 75 centov na dan.

„Delo otrok je naporno in duhomorno. Neprestano vrtenje kolesa, vredna, okušeni zrak — kakoršen je v vseh bombaževih tovarnah — pokvarijo najzdravje trupla in ujtrije živce. Otroci zgube kmalo svoj jasni pogled, zdravo barvo in elastično, mladini lastno hojo.

„Izmed dvajsetih tacib otrok zna jodva le jeden čitati in pisati.

„Slabotni otroci morajo zdrave in za delo sposobne starše preživljati, mesto, da bi starši skrbeli za svoje otroke.“

Proti poročilom drugih poročevalcev, so ravnokar navedena pojasnila o otročjih sužnjih v naših južnih državah, dokaj malenkostna in zmerna.

In kako stališče pa zavzemajo posestniki imenovanih tovarn z osirom na vprašanje glede izdaje zakonov v varstvo otrok? Oni isti dopisnik navaja v svojem poročilu nekaj izgovorov posestnikov, kteri so zajedno svedoki kapitalistične brutalnosti.

Mr. Landon A. Thomas, predsednik velike bombaževe tovarne v Augusti, Ga., meni: „Jaz sem proti zakonom v varstvu otrok, ker sleduje pripovedajo delavski agitatorji. S takimi lopovi se pa kapital ne sme brati.“

W. P. Smith, predsednik treh tovarn v Columbiji, S. C., izjavil je sledoče: „Jaz sem proti zakonom v varstvu otrok, ker sleduje pripovedajo delavski agitatorji. S takimi lopovi se pa kapital ne sme brati.“

Mr. Tuller, blagajnik neke tovarne v Atlanti, Ga., je dejal: „Delavski nemirov severnih držav, ne potrebujemo na južnih tleh. Radi tega se vpiramo vsem poskurom delavskih agitatorjev, izposlali zakone v varstvo delavcev.“

To se zaista krasni vzgledi zavema med kapitalom in delavstvom.

Toda sužnjištvo spada sedaj le še v zgodovino — in kmalu mu bodo sledili sužnjištvo otrok. Delavski agitatorji svoj ga pridetege da la ne bodo opustili, dasiravno je sleduje kapitalistom zelo neljubo.

Napredok človeštva do ekonomične in politične svobode, kapitalisti ne morejo ustaviti in sicer niti na severu, niti na jugu.

Za vse dovolj prostora.

V zadnjem številki „Glas Naroda“ smo memogredu poročali o verskem boju, kjer se je vrnil na parniku „Celtic“ sredi oceansa.

Večina potnikov in istodobno verskih bojnikov na imenovanem parniku so bili Evropeji, kjer se versko in narodno strogo ločijo, in oni brezvonomo niso vedeli, da samore biti v našem najkrasnejšem republiku vsakdo po svojih facion izveličan.

Brezvonomo ni na svetu dežele, v kateri bi zastopniki raznih veroispovesti tako vsejemo in prijateljski živeli jeden kraj družega, kakor baš pri nas, kajti v splošnem pogledu je našim ameriškim državljancu istinito prav vse jedno po katerem potu namerava njegov bližnji priti v nebesa, samo da veruje na glavno stvar: na vsemogočni — dolar. Slednji tvori ono nepretrgljivo vez, ktera spaja vse dela in vse želite ameriškega ljudstva.

Ravnokar navedeno neovrgljivo dejstvo bodo tudi naši, s parnikom „Celtic“ semkaj dočeli priseljeni način zapadli, dasiravno so se na svojem potu v Ameriko radiverskega protislovja prepričali in skoraj bojevali. Na „Celticu“ je bilo namečen precej „versko mešana“ truba, kjer je pa kljub temu hotela priti zajedno v obljubljano deželo in tukaj vsejemo deliti temsko srčo: oddelki slavne „Salvation Army“, cerkveni zbor iz Walesa, večje število strogokatoličkih Ircev in nekaj švedskih Luterancev. S početka so bili dobri prijatelji: „vojaki“ omiljene „Salvation Army“ so sezutrait, oplodne in zvečer vadili v svojem neizogib nem bobnjanju, tamburanju in trobentanju; njim so sledili oni iz Walesa s predavanjem svojih verskih pesmi in pobožnih napovedov, dočim so morali pobožni luteranski Švedje, ter katolički Irči vse to mirno gledati in odobravati. Še le potem, ko so pobožni otroci zeleni Irske v nedeljo pričeli na krovu plesati, dočim je „cerkveni zbor“ v istem času pričel s svojim „Sacred Concertom“, pričela so se na parniku sovražta. Da ni prišlo do kravne obnovitve starodavnih verskih bojev, morajo se novi nasljeniki zavhaliti, le pametemu in dobrohotnemu postopanju irskega duhovna.

Na ta način so naši bodoči državljanji že pred svojim prihodom v svobodno deželo okusili znano ameriško nedeljsko postavo, ktere se moralni na ladiji klanjati, baš tako, kakor se je klanjammo mi na svetih tleh republike. Vendar pa na parniku, kakor tudi pri nas na kopnem zmaga vedno in vselej dobroščest vedene nad „temperenčnostjo“ manjšine.

V zavetju zvezdine zastave imamo vse pravico živeti in napredovati. V zavetju ustavno jamčene duševne avobode zamore biti vsakdo po svojem receptu izveličan, pa naj se temu nekteri fanatiki še tako protivijo — naravno, da mora vsakdo po vsejdelu onih fanatikov verovati v vsemogoči dolar, v kolikor mu to naši trustijai ne branijo.

Vesti iz Kitajske.

Victoria, B. C., 6. avg. V kitajskem misijonskem zavodu v Tchi Fu, zastupilo se je dvanaest evropskih dečkov, ker so jedli s ptom: manjšim zastupljena jedila. Tudi vse druzini dečkov je zbolelo, radi česar so oblasti mislike, da je v zavodu pričelo vsejdel.

Paris, 7. avgusta Iz Valenciene, departement du Nord, se poroča, da je tamkaj pričelo 2000 premogarjev za časa jugoslovenske vojske in je vodil čete republike Oranje. On je bil prvi boerski general, kjer je po končani vojni obiskal Anglijo.

Evropske in druge vesti.

London, 17. avgusta. Posestniki rovorov so danes sklenili plačo premogarjev za 2 1/2 odstotkov pomanjšati.

Paris, 7. avgusta Iz Valenciene, departement du Nord, se poroča, da je tamkaj pričelo 2000 premogarjev za časa jugoslovenske vojske in je vodil čete republike Oranje. On je bil prvi boerski general, kjer je po končani vojni obiskal Anglijo.

Rim, 7. avgusta. Ropar in večkratni morilec Musolino je minolo soboto pobil stražo pred svojo jedo na tla in prišel na hodnik. Po dolgem naporu večnih stražnikov so roparji spravili zopet v ječo, kjer je potem prestano kričal: „Že vsej Amerika“. Ropar ne želi druzega, nego potovati v Zjed. države, ker je preprčan, da boda tamkaj našel samo take ljudi, kakoršen je on, in kjer zamorejo tamkaj počenati kar hočejo.

Petrograd, 7. avgusta. List „Graždannin“ poroča o revolucionarnej agitaciji v južnej Rusiji. Potujajoči agitatorji prišli so sedaj do Orla ter so že prehodili vso takozvanjo „črno zemljo“. Povsodi čitajo razne ponarejene carske ukaze in proklamacije, da se bode v kratkem pričelo z delitvijo zemljišč.

Banetka, 7. avgusta. V minolec nobi je bilo tukaj čutiti potres, kjer je stolp cerkve San Stefano zelo poškodoval, tako da se bode v kratek tudi ta stolp podrl. Ljudje so bližnje hiše žele ostavili. Cerkve in stolp so zgradili v 14 stoletju.

Napulj, 7. avgusta. Bišči državni tajnik Transvaalske republike Reitz poroča je semkaj. On trdi, da je vsekar so pisali angleški časnik o zmagi Angležev, gola laž: „Nas niso angleški vojaki premagali, pač pa vsestransko pomajkanje. V štirih letih boda v južnej Afriki zopet nastala vojska.“

Carigrad, 7. avgusta V albanih in srbskih vasih v Turčiji je prišlo zopet do nemirov. Vaščani neke srbske vasi so vaščanom bližnje albanske vasi odgnali vso živino in župana pretepli. Načelnik v Prizrenu je Mohamedancem prepovedal svoje potrebujoči kupovati pri pravoslavnih in drugih kristijanah.

Naročujete se in priporočajte „GLAS NARODA“

Kulturni boj v Franciji.

Brest, Francija, 7. avgusta. Ko so prepodili šolske sestre iz samostana v bližnjem Landerneau, prislo je do nemirov. S približno vladom so prišli vojaki v Landerneau. Pred samostanom nabraša se je maničica ljudstva, kjer je orožniki obkolila. Ko je prišel policijski komisarijat, občinstvo je skupaj z ženskami kričalo: „Že vse svoboda proti ministerstvu“ Že naši se vlagle na zemljo, da orožniki niso mogli dalje jesediti. Ko je komisarijat, ukazal, naj odpovrata, tegu niso hoteli storiti, na kateri je ključavnica vrata siloma odprla. Takoj na to so tudi „sestre“ posoploje ostavile in odpotovale.

Etnaci prizori so se vršili tudi v raznih krajih v departementu Finistere, kjer so tudi več samostanov izpraznili.

Najživahnjeje agitira ljudstvo proti vladni v Bretagne. V Quimperu moral je vladu s pomočjo štirih oddelkov orožnikov tamšnje sestre prepoditi.

Abbe Gayrand iz Bresta potuje po deželi in agitira ljudstvo v upor. V Ploermelu morali so tamšnje sestre odpresti.

Nasprotstva med Francijo in Siamom.

Paris, 8 avg. „Matin“ poroča, da je francoski poslanik v Bangkoku, Siam, prisel svojo vlado, da ga odpozove. To znači ravno toliko, kakor prenehanje diplomatskega obvezanja med obema državama.

Francoski trdijo, da je temu siamski kralj vzrok, kjer ne spoštuje Francije in hoče pridobiti varstvo Japonske.

Boerski general Meyer umrl.

Bruselj, Belgija, 8. avg. Boerski general Luka Meyer je danes popolnoma zbolel radi srčne kapi umrl. On je bil jeden najboljših generalov za časa jugoslovenske vojske in je vodil čete republike Oranje. On je bil prvi boerski general, kjer je počel pogoje, da jih niso zamogli srejeti.

Blagoveščensk, Sibir, 7. avgusta. Tukajšnja zaloga zdravil je nedostatna in zato se ne more preprečiti razširjanje kolere. Od 2. julija do 3. avgusta umrle so v Blagoveščensku 101 ljudi za kolero.

S pota.

S Kranjskega, 24. jul.

V ponedeljek 14. jul. popoludne sem jo ubral z brzovlakom v Budapešto, deloma tudi po važnem poslu. Zelo vroče je bilo na vlaku, na katerem sem našel zelo prijaznega Madjara, ki mi je vso pot razkazoval okolico. Lepa je i ta vožnja po rodovitnih planjavah, letina je dobro kazala bodisi na polju ali drevju. Zanimivo je potovanje ob Donavi in zvečer ob 7. uri sem do spel v Budapešto ter nastanil v velikem, finem hotelu „Hungaria“ ob Fran Josipovem nasipu z razgledom na Dunav in Budo. Isti večer se nisem dosti podal po mestu, pač se le drugi dan.

Dne 15. julija sem si ogledal Pešč in to z vozom, a priznati moram, da je Pešč postala zelo moderno snažno mesto; lepe, široke ulice ima, izmed katerih se odlikuje Andrassy ulica, Ringi in dr., krasna je zbornica in več družil poslopij. Obiskal sem tudi Budo pešči se čez železni most, bil na griču na kraljevem dvoru in od tam je diven razgled po Pešči. Popoludne sem bil na lepem Margaritinem otoku sredi Dunave, kjer so znameniti gorki vrele ter krasni park. V restavraciji v parku je igrala vojaška godba in se proti večerni razvila živahná zabava. Zvečer istega dne obiskal sem s znancem zabavališče Es-Budovar, sličen dumajskemu Praterju, toda manjši je. Vsedla sva se s tovaršem v neko restavracijo, kjer so igrali cigani, ali navrhili se jo kmalu uganoli, da sem Amerikanec ter pričeli igrati ameriške napove kakor: „After the Ball“, „On the Bowery“ in več drugih. Isti večer sem se vozil vrčajoče se domu s podzemsko železnico, katera mi je dokaj dopadla, a reklo se mi je, da se ne spača. Plovba na Dunavu je iz Pešča navzdol že bolj živahná in nasipi so mojstrosko napravljene, tudi promet v mestu je dokaj živahan.

Fr. S.

Dne 16. julija popoludne sem se odpeljal s parnikom v Budo v cesarsko kopelj, kjer so naravní goriki vrele ter se tam kopal, na vrtu kopališča so pa godei bošnjaškega polka prav dobro in marljivo igrali. Popoludne 16. julija sem jo pa odričen proti Zagrebu, ker Pešč je veliko dražje mesto nego Dunaj in zato sem jo hitreje odkuril.

V železničnem vozu brzovlaka sem našel finega moža v osobi vsečiliščnega profesorja iz Pariza, katerga je francosko vlada poslala v Azijo in na Balkan v študije. Kmalu sva bila prijatelja, posebno ker sva oba v Zagreb potovala ter nastanila v hotelu Leopold in to na njegovo željo, moj namen je bil hotel Prukner. V Zagreb smo do spel ob 10. uri pri poštemenem dežju in nevihti, zato sva šla kmalu k počitku.

Dne 17. julija ogledala sva si prenovljeni Zagreb, kjer je name napravil jako dober utis, lepe nove stavbe izmed katerih se odlikuje stolna cerkev s svojimi mogočnimi zvoniki iz belega kamna v gotičkem slogu. Obiskala sva cerkev tudi od znatnega starja, obrezoval kurja očesa in je dajal raznim ženskam ter celo onim, ki so bile v stanu „dobre nadje“ zdravniške nasvete. Bil je prijatelj vseh, celo duhovni so ga ljubili, dasiravno ni šel nikoli v cerkev. On je tudi s prostomislečimi ljudmi prijazno in uljedno postopal, dasiravno so bile stene njegove male kočje polne slik raznih Madon in svetnikov, dočim je imel pod steklenim pokrivalom na omari trpljenje Kristusa. Otroci so imeli navado v njegovo kočo trumom prihajati, baš kakor da bi pri njem večni semenj. Puščavnikova koča je pa bila zaista čudna.

Tonina so imenovali „puščavnika“, ker je v svoji koči popolnoma sam živel. Slednja je stala sreda polja, ktero so vsi radi dobrohotnega sočuvstva, pa tudi radi breskev, ktere so rasle na polju, po nekoliko obdelovali. Ako je Tonino kako svojih v resnici krasnih

jakov je nosilo sveče in lampione in dve vojaške godbe so igrale pod oknom bana, kjer je dal isti večer pojedino za ubornih 35 osob. Ko so godbe opravile svoj posel in od korakali vojaki, je iz nečega kota začnilo kacil 50 grl „abzug!“ Ta kaj so planili policiji na konjih in drugi na vse strani in vsakdo je bil v nevarnosti, da ga konji pohodijo, zato smo pa tudi mi odrinili.

Dne 19. julija popoludne sem še ostal v Zagrebu, a popoludne ob 2.30 odpotoval proti Reki. Vožnja proti Reki je zelo zanimiva, deloma ob Kulpi in Korani, potem pa vedno višje in višje čez pogorje in je ta vožnja slična onej čez Siemering. Diven je razgled sedaj na desno sedaj in levo in res je: „Slovenci svet, ti si krasan!“ in kako krasen je razgled potem na zaliv pri Lukani. Zvečer ob 7. uri smo do spel v Reko ter se nastanili v hotel Evropa. Ker je zvečer igrala godba blizu imenovanega hotela, sem v miru to poslušal ter se hladil s pristno plzensko pivom.

V nedeljo 20. julija popoludne ogledal sem si mesto; popoludne sem se s parnikom odpeljal v Opatijo in tam postal do večera. Vroče je bilo v Opatiji, a malo stalnih govorov pač pa obilo tujcev, kateri pa tam le kratek čas ostanejo. Krasna je Opatija, prava avstrijska Nizza, biser ob Adrijiji, lepi so hoteli in vile, a vse je tudi slano. Tako so mi pri koncertu na vrtu hotela Štefanije malo južino prav mastno zaračunali. Seveda je park krasen, v katerem raste lovor, cipresi, oleandri in druge eksotične rastline. Opatija je v istini mali raj, toda za ljudi, ki imajo dosti evenka pod palcem. Zvečer sem se zopet vrnil s parnikom na Reko in drugi dan me je „lukamatija“ odvedel čez Št. Peter zopet k počitku k predragini svojem, da se odpočijem in odtegnem vrišču. Tu me je dohitela osoda, kero le zamore človeku podat avstrijski birokratizem. Toda več o tem kmalu, to je kakor hitro pridem preko „K. K.“ meje.

Fr. S.

Puščavnik Tonino.

Kako je bilo mogoče, da se Tonino hiša ni podrila, in čemu so jo ljudje sploh imenovali „hišo“, dočim je bila v resnici le jednostavna s slabo streho pokrita izba, tega v resnici ne vem poročati.

Vendar sem pa z lastnimi očmi videl njegovo čudno opremljeno izbo, ktere najendneja vsebina je pa bil pravzaprav njen posestnik sam.

Prišedši v kočo, vgledal je človek pred vsem njega, kako je sedel kraj svoje čevljarske mize, poleg njega visele so na steni berlje, ktere je pa redkokedaj rabil, s katerimi je pa čestokrat mlatal po plečih otročjih nagajivev, kjer so ga neprestano motili in vznemirjali.

Bil je majhen, jedva meter visok možiček, grd kakor kanibal in se je znal nekako sarkastično smejati in imel je take oči, ktere so lastne onim, ki bolujejo na srčne bolesti.

On ni bil zlomušen in je rado ter brezplačno pripovedoval starim ženicam loterijske številke ter razna sredstva s katerimi se prežene črv iz prsta. Razun tega je otrokom urval mlečne zobe, obrezoval kurja očesa in je dajal raznim ženskam ter celo onim, ki so bile v stanu „dobre nadje“ zdravniške nasvete. Bil je prijatelj vseh, celo duhovni so ga ljubili, dasiravno ni šel nikoli v cerkev. On je tudi s prostomislečimi ljudmi prijazno in uljedno postopal, dasiravno so bile stene njegove male kočje polne slik raznih Madon in svetnikov, dočim je imel pod steklenim pokrivalom na omari trpljenje Kristusa. Otroci so imeli navado v njegovo kočo trumom prihajati, baš kakor da bi pri njem večni semenj. Puščavnikova koča je pa bila zaista čudna.

Tonina so imenovali „puščavnika“, ker je v svoji koči popolnoma sam živel. Slednja je stala sreda polja, ktero so vsi radi dobrohotnega sočuvstva, pa tudi radi breskev, ktere so rasle na polju, po nekoliko obdelovali. Ako je Tonino kako svojih v resnici krasnih

breskev podaril, bilo je to v resnici kraljevo darilo, toda on je sadje le redkokedaj med ljudi delil in je bil tako ljubosmen na krasno posest, da je v mesecih julij in avgust pri odprtju oknu spal in bil vedno pripravljen s svojim starim revolverjem streljati na nočne tatove.

Po dnevnem visel je revolver na steni med slikami svete device Priscile in svetega Ermogeneta; v neposrednej bližini bilo je opaziti tudi velik kup starih čevljev, med katerimi so bili namešani tudi turščini storži, ktere je Tonino navadno pri peku zamenjal za kruh; v malih leseni zabej spravljal je svojo obliko in klobunke, pokrivalo zabeja je bilo okrašeno s parižansko modno sliko iz leta 1821, dočim je puščavnikova postelj dolopljevala Ermogen.

On se celo za svoje breskev ni več zmenil. Po noči je radi vlažnosti zaprl okno in ko je po dnevu za svojo čevljarsko mizo delal in gledal v malo vrt, te najbržje premisljal o drevesih:

„Z menoj se ti ni treba žaliti, čeravno je tvoje sadje sladko, jaz z njim gotovo ne vem kaj početi, — nikari ne misli, da budem umrl, da bi tako le mojim dedičem na pravilu vslugo. Breskev bodo godovali tudi zorele, ko se bode kolera od nas že poslovila.“

Svojim nečakinjam in nečakom je prepovedal dotakniti se sadja, in oni so me moralni vsaki trenutek pokazati jezik, da se je na ta način prepričal, imajo li gastrično mrzlico.

„Jaz mislim, Tonino, dejala mu je njegova svakinja, da ti radi tega rad ne umreš, ker bi se potem moral posloviti od tvojega denarja.“

„Naravno, meni je žal, denar tebi prepuštiti, ker vem, da bi se potem v drugič poročila.“

„In ako bi se poročila, bi bilo potem kaj hudega?“

„Potem pa mene vzemi za moža, ker sem itak že tvoj sorodnik in te zamorem osrečiti z nadaljnimi desetimi otroci, kero bodo s tvojo sedanjo deco v največjem sodrstvu.“

„Inače nimaš drugih želja? „Ne, ne, midva ostaneva tudi v nadalje svaka, kar je mnogo bolje!“

Vendar je pa njegova svakinja vedno upala, da dobi bogato dedičino, — nič ne nikoli videl vsebino puščavnikovega zabeja, bilo je toraj kaj lahko mogoče, da je v zabeju branil svoj prihranjeni denar. V ostalem je bil pa vedno vesel in je večkrat dejal, da se bodo, v slučaju ako on umrje, njegovi sorodniki lahko na vozu vozili — in

čevlje. Naravno, da so le redko kdaj nosili obuvala.

Ko je pričela v poletju kolera razsajati, pričel je tudi Tonino bolehati. On se je te bolezni bal kakor samega vraga in se je ves dan prijemal za svoj trebuhi. Pred podobo svetega Ermogeneta je pričgal sveče in svetje Priscili je obljubil nov okvir, ako ga obvaruje bolezni. Povsem naravno je, da bi takoj omi trenutek, ko bi se prepričal, da mu je sveta Priscilla pomagala, vgasnil sveče pred svetim Ermogenom.

On se celo za svoje breskev ni več zmenil. Po noči je radi vlažnosti zaprl okno in ko je po dnevu za svojo čevljarsko mizo delal in gledal v malo vrt, te najbržje premisljal o drevesih:

„Tonino, Tonino, ti si jo nam pogodil, pritoževala se je njegova svakinja, medtem ko je sedela na kupu starih čevljev, jedine čevljarejjev imovini. „Ti si vendar vedel, da moram preživeti deset otrok — brezvomno ti ni bilo treba za kolero umreti, kjer potem bi nam govorito vse ne sežgali.“

Uboga vdova in njenih desetero otrok, se je nastanila v bornej in praznej koči. Mati sploh ni zamašila s jokom in milovanjem prenehata.

Najstarji njenih sinov je bil star trinajst let in je vsaki dan zasužil stiri soldi, dočim ostali niti vinarja niso zasužili in tako jim je pretila beda od vseh strani.

Ko je v jeseni listje raz drevje odpadel, bil je malo vrt popolnoma zanemarjen. Otroci so plezali po vejah breskev, kjerih večino so polomili. Kadar je deževalo, nastale so na vrtu velike mlake, v katerih so se otroci zabavali. Kasneje nastal je na mlakah led in otroci so se na njem veselo drsalni. Kraj okna, kjer je stala preje čevljarev miza, spravljala je vdova svoje cuanje in obupno opaževala svoje otroke, kjer so vse strigali. Njeni najstarejši deček, kjer je že posnemal, navade odraženih, jo je tolažil s tem, da je oblubil, da je bude pomagal, ko bude velik, toda ona je imela dovolj povoda, da njegovim oblubbam ni mnogo verovala.

„Ko bodoš ti velik, potem budeš jaz že mrtva“, pripomnila je mati.

Zena, kjer je največja sovražnica revezev, je bila siromakov se povrečala. Otroci so postali bolni in suhi ter se skoraj ves dan jokali, ko so po dva ali trije ležali v leseni zibeljkah. Mati je nepošumno kašljala in najstarejši je oboljal na nogah tako, da ni zamogel več hoditi in prislužiti svojih par novčic.

Vihar je razbil šipe na oknu, tako da je veter v koči zvijgal. V koči sploh ni bilo več najti kotička, v katerem bi se človek zamogel varovati pred mrazom. Skozi poskovano streho je neprestano deževalo tako, da so bile zibeljke vedno mokre.

„Vihar je razbil šipe na oknu, tako da je veter v koči zvijgal. V koči sploh ni bilo več najti kotička, v katerem bi se človek zamogel varovati pred mrazom. Skozi poskovano streho je neprestano deževalo tako, da so bile zibeljke vedno mokre.“

(Dalje na drugi strani).

CELOLETNI RAČUN
Jugoslovanske Katoliške Jednote v Ely, Minn. Ustanovljene leta 1898.
Od 30. junija 1901 do 30. junija 1902.

Ime in številka društva.	Dohodki		stroški		Društvo sprejelo		Prstolni sedež	Odstopil	Suspended	Črtani	Umrl	Ustane	Kočo držalo	
	\$	ct	\$	ct	\$	ct								
sv. Cirila in Metoda štev. 1, Ely, Minn.	70	—	2340	50	—	—	4920	—	70	213	22	5	1	313
sv. Jezusa štev. 2, Ely, Minn.	52	—	1653	25	9	60	630	—	52	715	22	1	221	
sv. Barbara štev. 3, La Salle, Ill.	66	—	625	50	14	40	66	—	66	1	111		116	
sv. Barbara štev. 4, Federal, Pa.	4	—	272	25	—	—	800	—	4	1	4	4	2	33
sv. Barbara štev. 5, Soudan, Minn.	24	—	289	—	8	40	321	10	24	2	4	51		
Marija Pomagaj štev. 6, So. Lorraine Ohio.	1	—	85	50	1	05	87	55	1</td					

„O ljubi, gospod Bog“, tožila je mati, „nas je gotovo preveč na svetu in za nas na zemiji ni več kruha. Vzemi nas k sebi Vsemogočni, mene in moje otroke.“

Konecem novembra umrlo je že jedno otroče. Ko so ga odnesli, nimač nič drugega želela, nego da bi zamogla tudi ona — malemu bitju slediti. „Ubogi angeljček, on se da ne bode več trpel.“

V onem letu še ni snežilo. Po dežju nastalo je suho in mrzlo vreme. Prijetni dnevi za one, kateri se zamorejo zaviti v kožuh in obuti v goreih čevljev iz klopčevine štati!

V Toninovej koči je pa bilo istako mrzlo, kakor na prostem. Iz dveh svojih kril je morala vdova napraviti obleko za svoje otroke, kajti vsi so se tako mraza tresli, da so se jej v sreči smilili. Radi lakote jih je še bolj zelilo, kajti oni so jedli le vsak drugi dan.

Od ranega jutra do pozne noči, je v bornej koči gotovo kedno jokal — in to niso bili le otroci.

Rano zjutraj na dan sv. treh kraljev vstal je Tonino, ktememu je bil pokojni puščavnik kum, in se deč v svoji slammici je vprašal žalostnim glasom:

„Mati, kaj pa bomo danes jedli?“

„Na praznik Epifanije“, dejala je mala Gigetta, jedo bogati ljudje vse polno dobrih stvari in kralji prineso otrokom mnogo dobrih stvari. Ali bi ne bilo bolje, da bi to razdelili med reveže in siromake?“

„Oni ne vedo, da smo mi revni,“ pripomnil je Tonino.

„Toda oni vendar vse vedo!“ ugovarjala je Gigetta.

„Molite!“ ukazala je mati, „in Bog se bode nas usmilil.“

Pri solnčnem svitu, kteri pa ni bil gorek, odšli so vsi v cerkev in so se vrnili mraza se tresič, na pol trdi domov.

„Da bi imeli le peščico lesa, da bi tako zamogli zakuriti,“ stokal je Tonino, toda tega ni bilo.

Ubogí deček je odšel držec ročice v žepih na prag koče. Kmalu potem je prišla neka dobra ženska iz sosedine, ktera je prinesla riž in kruh ubogim otrokom vdomivim.

Bila je siromašna delavka in jim kljub dobrem volji ni zamogla več prinesti.

„Ako bi imeli saj peščico dry, ponavljala je mala Gigeta. „Ti bi nam potem riž skuhala, je li mama?“

„Drva imamo!“ vzkliknil je Tonino, ki je še vedno stal na vratihi. „Ali ne vidite, da je breskvino drevlo izumrlo?“

„Je li v resnici mrtvo?“ vprašala je mati, ktera ni imela več čuvstva tudi za to malo pomoč.

„Da, drevje se je posušilo, ako se ga dotaknem, potem čutim, da je popolhom suho.“

„Ah, krasne breskve strica Tonina!“ vzduhnila je vdova.

„Kar je minolo, je minolo, stric je umrl in sedaj je umrlo tudi drevje! Dajmo ga podreti, da se zamoremo pri ognju saj nekoliko ogreti.“

„Danes so sveti Trije kralji, sinko moj, in na prazniški dan se ne sme delati.“

„Oni, kteri ne delajo, mati, oni sede pri gorkem ognju, toda mi si kaj tacega ne moremo privoščiti.“

„Saj nas nihče ne vidi, ako dela mo na našem vrtu!“ pripomnila je Gigeta.

„Mi moramo trpeti radi mraza in lakote, mati, z lesom drevesa pa zamoremo skuhati riž in potem bodo žerjavico s pepelom pokrili, da bodo saj nekaj časa na gorkem.“

Ne da bi dolgo premisljal, vzel je Tonino sekiro, ktera je visela na steni.

„Ti se bodeš obrezal!“ pokarala ga je mati.

„Ne, ne, mi bodo drevo z vryjo obvezali in potem bodo skušali, da ga počasi izrjem iz zemlje, tako da pada počasi na zemljo, kakor da bi se vleglo na postelj.“

Radi take primere se je pričela Gigeta smejati, potem je vzela vrv in odšla veselo na vrt. Njej so sledili mati, Tonino in vsi ostali otroci. Tanko drevo se je le malo vpiralo in Tonino ni dobil niti priložnosti, da bi pokazal svojo spretnost. Že pri prvem naporu pričelo se je tanko drevesce majati, kakor da bi bilo pijano.

„Oh! oh!“ kričala je Gigeta in pričela z rokami ploskati. Spomnila se je namreč na basen o muhi, ktera je bila vprežena v plug. Tonino, kteri je skoro izkopaval zemljo pod drevesom, zadel je na neki trdi predmet. Deček je urno odstranil zemljo in med tem, ko je drevo padlo ter dvignilo svoje korinje v zrak, ugledal je Tonino temen star lesen zabojček, kterega je hitro vzdignil. Vdova je obledela radi razburjenosti.

„Pojdimo, otroci, pojdimo v hišo!“

Vsi so bili razburjeni in radovedni. Mali otroci so mislili, da so v zabojčku slaščice zavite v zlatem papirju, kakoršne so večkrat videli pri otrocih bogatih ljudi.

Ko so pa škatljivo odprli, so se vsi prestrašili. Tonino jemal iz zabojčka polne pести denarja, srebrnjake in zlatnike, ktere je dejal materi v narocje, medtem ko je kakor besen kričal:

„Zaklad! Zaklad!“

Bil je zaklad pokojnega Tonina puščavnika. Vdova je pričela jekati in mali otroci so jo deloma suneje se, deloma jokanje obkolili. Le malo je manjkalo in oni bi pozabili zanetiti ogenj ter skuhati riž. Končno se je vendar Tonino na to zmislił.

Onega srečnega dne se niso zadovoljili le z rižem, ampak kupili so si tudi lepo klobaso, komad sira in steklenico vina.

„Mati,“ dejala je Gigeta, „ali so nam zaklad prinesli sveti triji kralji?“

„Da, dete moje,“ odvrnila je mati. V sreču je pa mislila: „Jaz sem dobro vedela, da je bil svak Tonino bogat — Bog mu daj večni pokoj!“

John Russ

priporoča SLOVENCEM in HRVATOM svoj

SALOON

432 South Santa Fee Avenue, Pueblo, Colo.

Točim vedno svežje, fino pivo, importirana in domača vina, najboljši whiskey in likere.

PRODAJAM DOBER TOBAK IN FINE SMODKE.

Naznanjam tudi, da sem glede pošiljanja denarja in drugih zadev v zvezi z g. FR. SAKSER-JEM, 109 Greenwich St. v New Yorku.

Slovencem in Hrvatom se uljudno priporočam za množično obisk.

John Russ,

432 So. SANTA FEE AVE., PUEBLO, Colo.

„Danes so sveti Trije kralji, sinko moj, in na prazniški dan se ne sme delati.“

„Oni, kteri ne delajo, mati, oni sede pri gorkem ognju, toda mi si kaj tacega ne moremo privoščiti.“

„Saj nas nihče ne vidi, ako dela mo na našem vrtu!“ pripomnila je Gigeta.

„Mi moramo trpeti radi mraza in lakote, mati, z lesom drevesa pa zamoremo skuhati riž in potem bodo žerjavico s pepelom pokrili, da bodo saj nekaj časa na gorkem.“

Ne da bi dolgo premisljal, vzel je Tonino sekiro, ktera je visela na steni.

„Ti se bodeš obrezal!“ pokarala ga je mati.

„Ne, ne, mi bodo drevo z vryjo obvezali in potem bodo skušali, da ga počasi izrjem iz zemlje, tako da pada počasi na zemljo, kakor da bi se vleglo na postelj.“

Radi take primere se je pričela Gigeta smejati, potem je vzela vrv in odšla veselo na vrt. Njej so sledili mati, Tonino in vsi ostali otroci. Tanko drevo se je le malo vpiralo in Tonino ni dobil niti priložnosti, da bi pokazal svojo spretnost. Že pri prvem naporu pričelo se je tanko drevesce majati, kakor da bi bilo pijano.

„Oh! oh!“ kričala je Gigeta in pričela z rokami ploskati. Spomnila se je namreč na basen o muhi, ktera je bila vprežena v plug. Tonino, kteri je skoro izkopaval zemljo pod drevesom, zadel je na neki trdi predmet. Deček je urno odstranil zemljo in med tem, ko je drevo padlo ter dvignilo svoje korinje v zrak, ugledal je Tonino temen star lesen zabojček, kterega je hitro vzdignil. Vdova je obledela radi razburjenosti.

„Pojdimo, otroci, pojdimo v hišo!“

Vsi so bili razburjeni in radovedni. Mali otroci so mislili, da so v zabojčku slaščice zavite v zlatem papirju, kakoršne so večkrat videli pri otrocih bogatih ljudi.

Ko so pa škatljivo odprli, so se vsi prestrašili. Tonino jemal iz zabojčka polne pести denarja, srebrnjake in zlatnike, ktere je dejal materi v narocje, medtem ko je kakor besen kričal:

„Zaklad! Zaklad!“

Bil je zaklad pokojnega Tonina puščavnika. Vdova je pričela jekati in mali otroci so jo deloma suneje se, deloma jokanje obkolili. Le malo je manjkalo in oni bi pozabili zanetiti ogenj ter skuhati riž. Končno se je vendar Tonino na to zmislił.

Onega srečnega dne se niso zadovoljili le z rižem, ampak kupili so si tudi lepo klobaso, komad sira in steklenico vina.

„Mati,“ dejala je Gigeta, „ali so nam zaklad prinesli sveti triji kralji?“

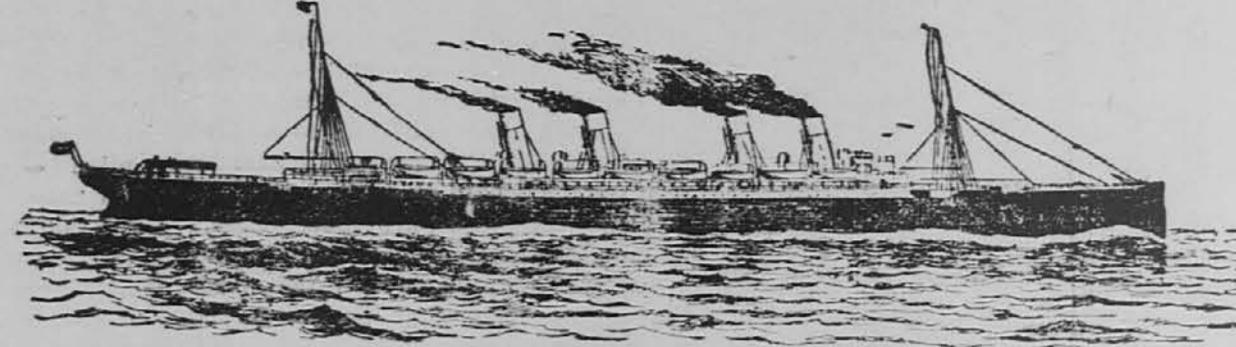
„Da, dete moje,“ odvrnila je mati. V sreču je pa mislila: „Jaz sem dobro vedela, da je bil svak Tonino bogat — Bog mu daj večni pokoj!“

Edini slovenski oficijelni agent v New Yorku.

FR. SAKSER

109 Greenwich St.,

New York.

Oficijelni zastopnik družb:

Bremenskega Lloyda,

Compagnie Generale Transatlantique,

Red Star Line, Rudeče zvezde,

Holland America Line

in drugih prekmorskih črt.

Parobrodni in železniški listki so dobiti po najnižjih cenah.

KDOR Slovencev potuje v staro domovino najbolje stori, da kupi vožnji listek v NEW YORKU, ker potem se lahko odpelje s prvim parnikom in mu ni potreba tukaj čakati in denarje po nepotrebni trošiti.

KDOR koga iz stare domovine sem vzame ali želi vzeti, najbolje stori, ako se na nas obrne, ker bode točno postrežen in potnik ima opraviti na vsej črti s poštenimi agenti (ne s kakimi ciganskimi Italijani ali Zidi). V NEW YORK dospevšim gremo kolikor le mogoče na roke in kjer le potreba.

VSE te prednosti govoré, da naj se vsak Slovenec in Hrvat le edino na nas obrne, kjer bode najhitreje, najceneje in pošteno postrežen.

AKO kdo pride v New York na kako železniško postajo in se ne ve kam obrniti, naj gré na postajo k telefonu in pokliče 3795 Cortland, ali conect thirty seven ninety five in potem se s nami slovenski pogovori in pridemo ponj. Za telefon plača 15 centov in dolarje prihrani. To je zelo važno!

Dalje posiljamo najceneje in najhitreje

* Denarje v staro domovino *

Ogromno rastoči promet nam daje priliko naše rojake CENO postreži, objednem pa tudi dokazuje, da kaor se na nas obrne je dobro postrežen in se še večkrat na nas obrne in drugim enako storiti svetu.

Cena, bitra in solidna postrežba je naše trgovinsko geslo.

VSAK potnik, naj pride od kategarok kraja Zjedinjenih držav ali iz stare domovine naj pazi na naš naslov, ulico in številko

109 Greenwich St.

NAJ ne posluša nikogar, ako ga tudi slovensko nagovori in drugam vleče, za Slovence je pravi kraj le pri nas. Mi stanujemo tudi v istej hiši tik nad pisarno in nas lahko vsakdo ob kateri koli urki pokliče.

PRAV pa stori, kdor nam njegov prihod natančno naznani po kterež železnični pride, to je odhod od kraja in kdaj sem pride, to mu na vsakej železnični povedo.

LEPE NOVCE PRIHRANI vsak potujoči rojak, ako naše nasvete uboga in natančno pazi, da pride na pravo številko in ne dá novcev preje iz rok, dokler ni povsem preverjen, da je na pravem mestu.

Ubogajte naše nasvete in vedno ste na pravem potu.

FRANK SAKSER,
109 GREENWICH ST., NEW YORK.

Jugoslovanska Katoliška Jednota.

Inkorporirana dne 24. januarija 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: JOHN HABJAN, Box 308, Ely, Minnesota;
Podpredsednik: JOHN GLOBOKAR, Box 871, Ely, Minn.;
I. tajnik: JOŠEF AGNIČ, Box 266, Ely, Minnesota;
II. „, JOHN LOVŠIN, Box 291, Ely, Minnesota;
Blagajnik: IVAN GOVŠEK, Box 105, Ely, Minnesota;

NADZORNIKI:

IVAN PAKIČ, Box 278, Ely, Minn.;
MIKE ZUNIČ, 481-7th St., Calumet, Mich.;
JOŠEF GORIŠEK, 5136 Ruby St., Pittsburg, Pa.

POROTNI ODBOR:

JOHN KERŠIŠNIK, predsednik, Box 188, Federal, Pa.
JOHN GERM, 1103 Cherry Alley, Braddock, Pa.
FRANK VLAHOVIČ, 1202 S. 13th St., Omaha, Nebr.

Dopisi naj se blagovolijo pošljati na I. tajnika: Joe Agnič
Box 266, Ely, Minn., po svojem zastopniku in nobenem drugem.

Denarne pošiljatve naj se pošljejo blagajniku: Ivan Govšek
Box 105, Ely, Minn., in po svojem zastopniku.

Društveno glasilo je „GLAS NARODA“.

Drobnosti

Z odra padel Delavec Anton Garbajs, iz Daljne vasi pri Rudniku, je padel 25. julija dopoldne pri zgradbi hiše v Novih ulicah v Ljubljani z odra, ki jo bil v visoki ni tretjega nadstropja. Navedenec se je sam lahko telesno poškodoval.

* * *

Neprevidnost pri ravnanju s smrtnikom. Dne 19. julija se je ponevredil neki Cigličič Št. Ferjana, ki je hotel streljati proti toči. Smrtnik je imel v steklenici, iz ktere ga je vsul v še gorak možnar. Smrtnost je uvel v možnarju in v steklenici, katera se je razletela na drobne kosce. Cigličič je zadelo v vrat jaka nevarno.

* * *

Nesreča Dne 12. julija odpoldne je padel 14letni Iv. Šiberle, pastir v Plešterki, občina Hodisna na Koroškem s visokim javora 4 metre globoko na spodaj stojedi plot. Kol mu je predrl prsi, da je bil takoj mrtav. Šiberle je bil pristoju v Kranj.

* * *

Ubil se je na mostu pri Otočah Železniški uslužbenec g. Albin Jakša iz Ljubljane. Priprjal se je dne 23. julija v Bledu na kolesu brez zavore ter padel s tako silo ob ograjo, da je obletel mrtve.

* * *

Nesreča Pri Polseli je utonil v Savinji nedavno nek splavar iz Bodne pri Gornjemgradu. Podjetnik, kjer je Savinja globoka, ga je voda odnesla raz splav in je izginil v hladnih valovih.

* * *

Napad in samorom Pri Sv. Merti poleg Rimskih toplic je nek potuočil rokodel napadel mlado gospodinjo Ano Lokovšek Hudobnik je vloml v hišo, stikal po sobi, da bi kaj ukradel; ko ga je gospodinja hotela pregašti, jo je prijal za vrat in nata ter vrgel na tla. Konaj je nekoliko zakričala, sta prišla njen mož in še nekdo drug ter ženo rešila. Priješla sta napadala in ga oddala orokniku. Ko ga je ta zvezanega pred seboj gnal, je v Vrtečah naenkrat sestekščil v močno narastlo Savinjo, nekaj časa je še z vezanimi rokami na hrbitu plaval, potem pa utonil Pisem ni imel nobenih. Rikel je, da je sodar iz Zaprešića. Ta napad je bil grozivo predren, v nedeljo pri belem dnevu, v sredi vasi bližu toplice, od koder ljudje vedno skozi vas hodijo.

* * *

Utonil je v Krki pri Kostanjevici 11letni M. Colarič iz Slinovca.

Napredek v Dalmaciji Na predlog poslanca Biakuniča je sklenila večina deželnega sabora, da se opusti izdajanje deželnega zakonika v nemškem in italijanskem jeziku.

Praktičen čevljarski na „stolu“. Usnjaj Jožef Škerl je dal čevljarskemu pomočniku Antonu Brajerju za 20 K usnja, da bi mu naredil štiri parje čevljev. Brajer je čevljarsko napravil, toda jih uidal Škerlu ampak jih prodal nekemu drugemu čevljarskiu in se odpeljal s tem da mu je žena, rojena Crispin sorodnica pokojnega italijanskega državnika.

nika, ubegla z nekim pstopačem ter mu odnesla več dragocenih iznajdb, n. pr. o balzamiranju po egipčanski metodi, o konzerviranju mesa itd. — Banko v Silberbergu je 74letni blagajničar Niemann okradel za pol milijona mark, vsled česar je morala banka ustaviti plačevanje. Veliko ljudsko kopel so odpriali v Sarajevu. — 19 medvedov je dala bosanska vlada postreliti, s katerimi so Bošnjaki potovali po svetu ter prirejali poulične predstave — Šeden iz Jockey kluba Član gospodske zbornice grof Bowler wsky, ki je bil tadi v mejenjem klubu, ko je grf Potecki zaigral svoj milijon, je bil obsojen na 1000 K globe ali 48 ur zapora. — Plast se je potegnila na državno cesto med Traunkirchen in Ischl ter je zasula na daljavo 200 m. — 240.000 kron poneveril je prokurist Fr. Wohler v Vipštem ter zbežal najbrže v Avstrijo. — Nevito s tč so imeli 18. julija v Pirasovini v Slavoniji. Toča je popolnoma uničila vinograde in sadje. Tudi je ubila strela dva moža. — Kupnjo z 6—8 leti starimi deklamicami založila je policija v Budimpešti. Kupnjo je vodila celo družba maloprodajnih žensk. Možki edjmalci še niso znani. — Samostan Visoko so začeli Arhavti ter zahtevali 3000 lit odkupnine z grožnjo, da sicer vse pomorijo. Meniti so takoj položili desar. — Hude natrave so imeli 21. julija na Dunaju in okolici. V Lerchenfelderstrasse so morali iz praznini 13 hiš. Neko dekle so valovi odnesli — Strelca se je potresnil v Ermitejhu pri Halle ter podkopal 16 oseb. Pet je mrtvih, sedem težko ranjivih. — Poldrugij milijon poneveril je danski bankir Peters ter zbežal. — S le 31letnim stotnikom Jul. Weitner, ki je bil predsednik bramborskega ministarstva v Budimpešti, je ponaredil menic za 80.000 K. kvitiral in odšel v Ameriko. — Četverke je rodila kmetkinja Leopolda Jovanović v Batajnici. — Nestvor je porodila v M stanicu žena nekoga uradnega služega. Otoku popolnoma manjkajo neke, a celo truplo je poraščeno z gosto dlako. — Kmetska drama v Soljanu je živel kmet Josko Letmatič nad 4 leta s cigano Auko Radovčević. Ko ss je nedavno vrnil, nasej je svoje ljubo v narodno prihakado Radiča. Kmet je ustrelil zapeljiva.

Naznanilo.

Krajenvim društvtom spadajočim k Jugoslovanski Katoliški Jednoti, kakor tudi posamezni udomje dobro znanu, kako vrlo napreduje naša Jednota. Pri gavnu zborovanju v Calumetu, Mich., je stela 975 udov, a danes jih šteje 2140. Komaj je minelo leto od omenjenega zborovanja in že se je Jednota pomnožila za 1165 udov in poleg tega se zopet 3 nova društva poslata prošnjata za vsprem v našo Jednoto. Da ima pri tem I. ta nik vedno ved posla, tu daje istemu nemogoče opravljati svoja tajniška delia za osobo plačo, ktera mu je bila odločena pri zadnjem zborovanju, je vsakemu znanu, ktor ima kaj pojma o razmerih društvenega delovanja, to pa tembolj, ker mu je pri sedanjem opravljanju nemogoče opravljati še kakso drugo delo. Da je I. tajnik povlajitva osobe prije, da morda itak že vsakemu znanu, poleg tega sem prepričan da sedanji tajnik deluje povsem povoljno in vestno, t da njegova sedanja plača je vsakokrat premashno za njegova sedanja opravila. Zato se obratom do odborniku J. S. K. J. dñe. Da imam pri tem I. ta nik vedno ved posla, tu daje istemu nemogoče opravljati svoja tajniška delia za osobo plačo, ktera mu je bila odločena pri zadnjem zborovanju, je vsakemu znanu, ktor ima kaj pojma o razmerih društvenega delovanja, to pa tembolj, ker mu je pri sedanjem opravljanju nemogoče opravljati še kakso drugo delo. Da je I. tajnik povlajitva osobe prije, da morda itak že vsakemu znanu, poleg tega sem prepričan da sedanji tajnik deluje povsem povoljno in vestno, t da njegova sedanja plača je vsakokrat premashno za njegova sedanja opravila. Zato se obratom do odborniku J. S. K. J. dñe. Da imam pri tem I. ta nik vedno ved posla, tu daje istemu nemogoče opravljati svoja tajniška delia za osobo plačo, ktera mu je bila odločena pri zadnjem zborovanju, je vsakemu znanu, ktor ima kaj pojma o razmerih društvenega delovanja, to pa tembolj, ker mu je pri sedanjem opravljanju nemogoče opravljati še kakso drugo delo. Da je I. tajnik povlajitva osobe prije, da morda itak že vsakemu znanu, poleg tega sem prepričan da sedanji tajnik deluje povsem povoljno in vestno, t da njegova sedanja plača je vsakokrat premashno za njegova sedanja opravila. Zato se obratom do odborniku J. S. K. J. dñe. Da imam pri tem I. ta nik vedno ved posla, tu daje istemu nemogoče opravljati svoja tajniška delia za osobo plačo, ktera mu je bila odločena pri zadnjem zborovanju, je vsakemu znanu, ktor ima kaj pojma o razmerih društvenega delovanja, to pa tembolj, ker mu je pri sedanjem opravljanju nemogoče opravljati še kakso drugo delo. Da je I. tajnik povlajitva osobe prije, da morda itak že vsakemu znanu, poleg tega sem prepričan da sedanji tajnik deluje povsem povoljno in vestno, t da njegova sedanja plača je vsakokrat premashno za njegova sedanja opravila. Zato se obratom do odborniku J. S. K. J. dñe. Da imam pri tem I. ta nik vedno ved posla, tu daje istemu nemogoče opravljati svoja tajniška delia za osobo plačo, ktera mu je bila odločena pri zadnjem zborovanju, je vsakemu znanu, ktor ima kaj pojma o razmerih društvenega delovanja, to pa tembolj, ker mu je pri sedanjem opravljanju nemogoče opravljati še kakso drugo delo. Da je I. tajnik povlajitva osobe prije, da morda itak že vsakemu znanu, poleg tega sem prepričan da sedanji tajnik deluje povsem povoljno in vestno, t da njegova sedanja plača je vsakokrat premashno za njegova sedanja opravila. Zato se obratom do odborniku J. S. K. J. dñe. Da imam pri tem I. ta nik vedno ved posla, tu daje istemu nemogoče opravljati svoja tajniška delia za osobo plačo, ktera mu je bila odločena pri zadnjem zborovanju, je vsakemu znanu, ktor ima kaj pojma o razmerih društvenega delovanja, to pa tembolj, ker mu je pri sedanjem opravljanju nemogoče opravljati še kakso drugo delo. Da je I. tajnik povlajitva osobe prije, da morda itak že vsakemu znanu, poleg tega sem prepričan da sedanji tajnik deluje povsem povoljno in vestno, t da njegova sedanja plača je vsakokrat premashno za njegova sedanja opravila. Zato se obratom do odborniku J. S. K. J. dñe. Da imam pri tem I. ta nik vedno ved posla, tu daje istemu nemogoče opravljati svoja tajniška delia za osobo plačo, ktera mu je bila odločena pri zadnjem zborovanju, je vsakemu znanu, ktor ima kaj pojma o razmerih društvenega delovanja, to pa tembolj, ker mu je pri sedanjem opravljanju nemogoče opravljati še kakso drugo delo. Da je I. tajnik povlajitva osobe prije, da morda itak že vsakemu znanu, poleg tega sem prepričan da sedanji tajnik deluje povsem povoljno in vestno, t da njegova sedanja plača je vsakokrat premashno za njegova sedanja opravila. Zato se obratom do odborniku J. S. K. J. dñe. Da imam pri tem I. ta nik vedno ved posla, tu daje istemu nemogoče opravljati svoja tajniška delia za osobo plačo, ktera mu je bila odločena pri zadnjem zborovanju, je vsakemu znanu, ktor ima kaj pojma o razmerih društvenega delovanja, to pa tembolj, ker mu je pri sedanjem opravljanju nemogoče opravljati še kakso drugo delo. Da je I. tajnik povlajitva osobe prije, da morda itak že vsakemu znanu, poleg tega sem prepričan da sedanji tajnik deluje povsem povoljno in vestno, t da njegova sedanja plača je vsakokrat premashno za njegova sedanja opravila. Zato se obratom do odborniku J. S. K. J. dñe. Da imam pri tem I. ta nik vedno ved posla, tu daje istemu nemogoče opravljati svoja tajniška delia za osobo plačo, ktera mu je bila odločena pri zadnjem zborovanju, je vsakemu znanu, ktor ima kaj pojma o razmerih društvenega delovanja, to pa tembolj, ker mu je pri sedanjem opravljanju nemogoče opravljati še kakso drugo delo. Da je I. tajnik povlajitva osobe prije, da morda itak že vsakemu znanu, poleg tega sem prepričan da sedanji tajnik deluje povsem povoljno in vestno, t da njegova sedanja plača je vsakokrat premashno za njegova sedanja opravila. Zato se obratom do odborniku J. S. K. J. dñe. Da imam pri tem I. ta nik vedno ved posla, tu daje istemu nemogoče opravljati svoja tajniška delia za osobo plačo, ktera mu je bila odločena pri zadnjem zborovanju, je vsakemu znanu, ktor ima kaj pojma o razmerih društvenega delovanja, to pa tembolj, ker mu je pri sedanjem opravljanju nemogoče opravljati še kakso drugo delo. Da je I. tajnik povlajitva osobe prije, da morda itak že vsakemu znanu, poleg tega sem prepričan da sedanji tajnik deluje povsem povoljno in vestno, t da njegova sedanja plača je vsakokrat premashno za njegova sedanja opravila. Zato se obratom do odborniku J. S. K. J. dñe. Da imam pri tem I. ta nik vedno ved posla, tu daje istemu nemogoče opravljati svoja tajniška delia za osobo plačo, ktera mu je bila odločena pri zadnjem zborovanju, je vsakemu znanu, ktor ima kaj pojma o razmerih društvenega delovanja, to pa tembolj, ker mu je pri sedanjem opravljanju nemogoče opravljati še kakso drugo delo. Da je I. tajnik povlajitva osobe prije, da morda itak že vsakemu znanu, poleg tega sem prepričan da sedanji tajnik deluje povsem povoljno in vestno, t da njegova sedanja plača je vsakokrat premashno za njegova sedanja opravila. Zato se obratom do odborniku J. S. K. J. dñe. Da imam pri tem I. ta nik vedno ved posla, tu daje istemu nemogoče opravljati svoja tajniška delia za osobo plačo, ktera mu je bila odločena pri zadnjem zborovanju, je vsakemu znanu, ktor ima kaj pojma o razmerih društvenega delovanja, to pa tembolj, ker mu je pri sedanjem opravljanju nemogoče opravljati še kakso drugo delo. Da je I. tajnik povlajitva osobe prije, da morda itak že vsakemu znanu, poleg tega sem prepričan da sedanji tajnik deluje povsem povoljno in vestno, t da njegova sedanja plača je vsakokrat premashno za njegova sedanja opravila. Zato se obratom do odborniku J. S. K. J. dñe. Da imam pri tem I. ta nik vedno ved posla, tu daje istemu nemogoče opravljati svoja tajniška delia za osobo plačo, ktera mu je bila odločena pri zadnjem zborovanju, je vsakemu znanu, ktor ima kaj pojma o razmerih društvenega delovanja, to pa tembolj, ker mu je pri sedanjem opravljanju nemogoče opravljati še kakso drugo delo. Da je I. tajnik povlajitva osobe prije, da morda itak že vsakemu znanu, poleg tega sem prepričan da sedanji tajnik deluje povsem povoljno in vestno, t da njegova sedanja plača je vsakokrat premashno za njegova sedanja opravila. Zato se obratom do odborniku J. S. K. J. dñe. Da imam pri tem I. ta nik vedno ved posla, tu daje istemu nemogoče opravljati svoja tajniška delia za osobo plačo, ktera mu je bila odločena pri zadnjem zborovanju, je vsakemu znanu, ktor ima kaj pojma o razmerih društvenega delovanja, to pa tembolj, ker mu je pri sedanjem opravljanju nemogoče opravljati še kakso drugo delo. Da je I. tajnik povlajitva osobe prije, da morda itak že vsakemu znanu, poleg tega sem prepričan da sedanji tajnik deluje povsem povoljno in vestno, t da njegova sedanja plača je vsakokrat premashno za njegova sedanja opravila. Zato se obratom do odborniku J. S. K. J. dñe. Da imam pri tem I. ta nik vedno ved posla, tu daje istemu nemogoče opravljati svoja tajniška delia za osobo plačo, ktera mu je bila odločena pri zadnjem zborovanju, je vsakemu znanu, ktor ima kaj pojma o razmerih društvenega delovanja, to pa tembolj, ker mu je pri sedanjem opravljanju nemogoče opravljati še kakso drugo delo. Da je I. tajnik povlajitva osobe prije, da morda itak že vsakemu znanu, poleg tega sem prepričan da sedanji tajnik deluje povsem povoljno in vestno, t da njegova sedanja plača je vsakokrat premashno za njegova sedanja opravila. Zato se obratom do odborniku J. S. K. J. dñe. Da imam pri tem I. ta nik vedno ved posla, tu daje istemu nemogoče opravljati svoja tajniška delia za osobo plačo, ktera mu je bila odločena pri zadnjem zborovanju, je vsakemu znanu, ktor ima kaj pojma o razmerih društvenega delovanja, to pa tembolj, ker mu je pri sedanjem opravljanju nemogoče opravljati še kakso drugo delo. Da je I. tajnik povlajitva osobe prije, da morda itak že vsakemu znanu, poleg tega sem prepričan da sedanji tajnik deluje povsem povoljno in vestno, t da njegova sedanja plača je vsakokrat premashno za njegova sedanja opravila. Zato se obratom do odborniku J. S. K. J. dñe. Da imam pri tem I. ta nik vedno ved posla, tu daje istemu nemogoče opravljati svoja tajniška delia za osobo plačo, ktera mu je bila odločena pri zadnjem zborovanju, je vsakemu znanu, ktor ima kaj pojma o razmerih društvenega delovanja, to pa tembolj, ker mu je pri sedanjem opravljanju nemogoče opravljati še kakso drugo delo. Da je I. tajnik povlajitva osobe prije, da morda itak že vsakemu znanu, poleg tega sem prepričan da sedanji tajnik deluje povsem povoljno in vestno, t da njegova sedanja plača je vsakokrat premashno za njegova sedanja opravila. Zato se obratom do odborniku J. S. K. J. dñe. Da imam pri tem I. ta nik vedno ved posla, tu daje istemu nemogoče opravljati svoja tajniška delia za osobo plačo, ktera mu je bila odločena pri zadnjem zborovanju, je vsakemu znanu, ktor ima kaj pojma o razmerih društvenega delovanja, to pa tembolj, ker mu je pri sedanjem opravljanju nemogoče opravljati še kakso drugo delo. Da je I. tajnik povlajitva osobe prije, da morda itak že vsakemu znanu, poleg tega sem prepričan da sedanji tajnik deluje povsem povoljno in vestno, t da njegova sedanja plača je vsakokrat premashno za njegova sedanja opravila. Zato se obratom do odborniku J. S. K. J. dñe. Da imam pri tem I. ta nik vedno ved posla, tu daje istemu nemogoče opravljati svoja tajniška delia za osobo plačo, ktera mu je bila odločena pri zadnjem zborovanju, je vsakemu znanu, ktor ima kaj pojma o razmerih društvenega delovanja, to pa tembolj, ker mu je pri sedanjem opravljanju nemogoče opravljati še kakso drugo delo. Da je I. tajnik povlajitva osobe prije, da morda itak že vsakemu znanu, poleg tega sem prepričan da sedanji tajnik deluje povsem povoljno in vestno, t da njegova sedanja plača je vsakokrat premashno za njegova sedanja opravila. Zato se obratom do odborniku J. S. K. J. dñe. Da imam pri tem I. ta nik vedno ved posla, tu daje istemu nemogoče opravljati svoja tajniška delia za osobo plačo, ktera mu je bila odločena pri zadnjem zborovanju, je vsakemu znanu,

Listek.

Petka.

Spisal Leonid Andrejev.

(Konec)

„Poglejte, kako se je zredil! pravi trgovec!“ dejala je kuharica Nadežda, ktera je bila tudi sama zelo rejena in vsele ognja rudeča, kakor bakreni kotel za čaj. Ona je trdila, da Petka ni mnogo jedel — ne radi slabke teka, toda on ni imel mnogo časa za jesti, kajti grizanje in svečenje, počasno obiranje kosti ter dolgočasni pogovor z Nadeždo bilo je zaista predolgčasno. Na prostem je imel vse polno užitnih opravil: on se je moral najmanj petkrat kopati, moral si je v grmovju odresati leškovo palico za trnek in iskati razne drve — za vse to je pa potreboval čas! Navadno je ves dan hodil bos in se tako tisočkrat bolje počutil, kakor v teških škorjnih, ktere je nosil v mestu: bilo mu je tako prijetno tekati po deloma hladnej, deloma toploj zemlji. Tudi svojo vskdanjo skujo je sklepel in brez nje izgledal mnogo mlajši in otročji, nego po prej. Skreno je že srečer oblek, ko je odšel k nasipu ribnika, kjer je gledal, kako se je gospoda vozila v dolinah: lepo opravljeni in veseli so se vseledi v mali dolin, kteri je počasno pljal po vodnej gladini, dočim je odsev dreves v vodi migljal, kakor da bi se veter igral z vršidi dreves.

3.

Konec tedna prinesel je mislosti gospod iz mesta pismo, ktero je bilo naslovljeno „kuharici Nadeždi“. Ko so jej pismo proštali, prišla se je jokati in se je s sasistem predpaznikom toliko časa brišala, dokler ni postala popolnoma črna. Iz njenih besed, ktere je isgovarjala med brisanjem, je bilo razvideti, da je nekdo radi Petka pisal. Bilo je že srečer. Petka se je ravnočar na dvorišču sabaval s skakanjem, v čemur ga je Matja poduveval. Tukaj ga je Nadeždin gospodar našel, mu položil roko na ramo in dejal:

„Toraj, dragi prijatelj, sedaj moraš odpotovati!“

Petka se je zmeleno smejal, „Čuden deček“, misil si je gošpod.

„Odpotovati moraš, dragi!“

Petka se je že vedno smejal, potem je prišla k njemu Nadežda in mu je ono žalostno vest jekala potrdila.

„Da, ti moraš proč, sinko moj!“

„Kam pa?“ vprašal je Petka zdušeno. Mesto je že davno pozabil in vse drugi kraj, kamor je vedno hotel priti — je baš tukaj našel.

„K mojustru — k Osip Abramoviču.“

Petka je že vedno ni razumel, daširavno je bila stvar povsem jasna. Pri srcu mu je postaloučno in njegov jezik se je jedva gibal, ko je vprašal:

„Kako nas pa grem potem jutri loviti ribe? Baš sedaj sem si nabavil palico za trnek....“

„To ne moremo predragačiti... On piše, da moraš priti! Prokopij je bolan in je sedaj v bolnici. Počasnikov ni mogobe dobiti. Ne jokaj, dragec — mogobe te bode zopet pustili. On je dober človek, Osip Abramovič.“

Petku niti na um ni prišlo, da bi plakal — on jednostavno ni zapopadel, kaj ga čaka. Na jednej strani ga je pričakovalo gotovo dejstvo: izgotovljena palica za trnek, na drugoj pa Osip Abramovič. Počasi je pa vendar zapopadel in pred njegovim duševnim odesom se je vse spremenilo. Tudi Osip Abramovič je postal dejstvo in palica za trnek, ktera še ni bila popolnoma gotova, zadobila je lice visije. In potem so postali Petkova mati, njena gospodinja ter gospodar zelo rasburjeni. Petka je namreč nenadoma pokazal vse bolesti njegove varane duše, in sicer ne s tihimi solzami, kakor je to opaziti pri subih in vedno žalostnih mestnih otrocih, temveč z glasnim krikom, kteri je bil sličen onemu seljaških otrok. Vrgel se je na semijo in se valjal po pesku, kakor

F. G. Tassotti,
67 Montrose Av., Brooklyn, N.Y.,

naznanje Slovencem in Hrvatom, da je v zvezni z g. Fr. Sakserjem v New Yorku in posilja po ceni, brzo in zanesljivo

denarje v staro domovino

po dnevnem kurzu. Rojakom dā navodila in ponk kako naj potujejo v staro domovino, ali koga od tam sem želé vseti. Sè spôšťovanjem

F. G. Tassotti,
67 Montrose Ave., Brooklyn, N.Y.

Slovencem in Hrvatom v Rock Springs, Wyo., in okolici pripravljava način

SALOON,

v katerem vedno točiva sveže pivo, vino in whiskey, ter imava na razpolago fine smotke. Dalje se lahko na nam obrne vsak rojak v bližini glede pošiljanja denarjev v staro domovino in glede parobrodnih listkov, kar sva v zvezni z g. Fr. SAKSERJEM v New Yorku, lahko vsakemu ceno in točno postreževa.

Za obilen obisk se priporočata

F. KERZIŠNIK & J. MRAK,
PROP'S OF PORTO RICO SALOON,
ROCK SPRINGS, WYO.

Josip Losar
East Helena, Mont.
priporoča svoje
grocerijsko blago

iskor tudi OBLEKO, OBUVAL, ženske, ženske in otroke. Dalje FINE SMODKE in ŽGANE in KUHINJSKO OPRAVAC. Vse prodajam po najnižji ceni.

Mitvi gostac 20 ct.

M. arjetica 50 ct.

Radi cene glej na posebej objavljenih listinah.

Parobrodna črta ima svoje pisarne v Trstu, št. 7 Prosta luka Inomostu, 3 Rudolfstrasse Dunaju, I. Kolowratring to. Brnu, 21 Krone.

Parobrodni odpljujojo:

Iz ROTTERDAMA vsak četrtek in iz NEW YORKA vsako soboto ob 10. uri zjutraj.

HOLLAND AMERIŠKA ČRTA,
39 Broadway, NEW YORK.

86 La Salle St., CHICAGO, ILL.

pijane ženske na bulevardu, med tem ko je z rokami tolkel krog sebe tako, da se je na obeh rokah ranil.

Končno se je Petka pomiril, na kar je dejal gospodar svojej soprigi, ktera je pripenjala vrtnico v lase:

„Vidiš — sedaj se je pomiril! Otrejba žalost ne traja dolgo.“

„Toda meni se vendar le smili, ubogi dečko....“

„Dobro se jim gotovo ne godi — toda mnogo ljudi je, katerim je še slabše. Ali si gotov?“

Potem je odšel s svojo soprigo v bližnji vrt, kjer se je isti dan vršil ples in kjer je avirala vojaška godba.

Naslednje jutro odpeljal se je Petka z vlakom v Moskvo. Zopet so hitela zelenja, z resu posuta po ljubimo njegovih oči, — toda sedaj v nasprotni smeri. Petka ni tekal od okna do okna, kakor na svojem prvem potovanju po Šlezvici. On je tisto in mirno sedel, položil svoja ročice v naročje in uiti skozi okno sploh ni hotel gledati. V njegovih očeh je bilo opaziti nekako zapanost, ktera se inače le pri starih ljudeh pojavi. Končno je ugledal brzjavne drogove in kmalu potem je obstal vlak na kolodvoru.

Odšla sta skozi gvedo potnikov in tako prišla na cesto polno ljudi; veliko mesto je svojo žrtvo zopet dobilo, katero je hladnokrvno sprejelo.

„Mama, prihrani mi moj trnek!“ dejal je Petka, ko ga je mati privedla do brivnice. „Naravno, dragi moj, jaz ti budem trnek in palico dobro shranila. Mogode vendar le še kedaj k nam prideš.“

In zopet je bilo slišati v umazanej in slabo vonjejoči brivniči kljuse: „Steve, vodol!“ — in gostovi so zopet videli malo umazano ročico ter slišali pretjno: „Čekaj, tebi jaz budem pokazal!“

Po noči pa je bilo slišati v kotu, kjer sta Nikolka in Petka spala, zivahnovo šepetanje o letovišču in družih čudesih, ktera je videl Petka. Kadar je prvi glassk utihnil, prišel je drugi šepetati.

„Vragovi! Da bi jim izpalil lagje!“

„O čem pa govorиш?“

„O ničemur... Tako splošno... o vseh....“

Memo brivnice vozil je tovorni voz, degar šum je bil glasnejši nego so bili glasovi učencev in potem je bilo slišati jok, kajti neki pijanec je prešel pijano žensko na bulevardu.

„Da, ti moraš proč, sinko moj!“

Kam pa?“ vprašal je Petka zdušeno. Mesto je že davno pozabil in vse drugi kraj, kamor je vedno hotel priti — je baš tukaj našel.

„K mojustru — k Osip Abramoviču.“

Petka je že vedno ni razumel, daširavno je bila stvar povsem jasna. Pri srcu mu je postaloučno in njegov jezik se je jedva gibal, ko je vprašal:

„Kako nas pa grem potem jutri loviti ribe? Baš sedaj sem si nabavil palico za trnek....“

„To ne moremo predragačiti... On piše, da moraš priti! Prokopij je bolan in je sedaj v bolnici. Počasnikov ni mogobe dobiti. Ne jokaj, dragec — mogobe te bode zopet pustili. On je dober človek, Osip Abramovič.“

Petku niti na um ni prišlo, da bi plakal — on jednostavno ni zapopadel, kaj ga čaka. Na jednej strani ga je pričakovalo gotovo dejstvo: izgotovljena palica za trnek, na drugoj pa Osip Abramovič. Počasi je pa vendar zapopadel in pred njegovim duševnim odesom se je vse spremenilo. Tudi Osip Abramovič je postal dejstvo in palica za trnek, ktera še ni bila popolnoma gotova, zadobila je lice visije. In potem so postali Petkova mati, njena gospodinja ter gospodar zelo rasburjeni. Petka je namreč nenadoma pokazal vse bolesti njegove varane duše, in sicer ne s tihimi solzami, kakor je to opaziti pri subih in vedno žalostnih mestnih otrocih, temveč z glasnim krikom, kteri je bil sličen onemu seljaških otrok. Vrgel se je na semijo in se valjal po pesku, kakor

F. G. Tassotti,
67 Montrose Av., Brooklyn, N.Y.,

naznanje Slovencem in Hrvatom, da je v zvezni z g. Fr. Sakserjem v New Yorku in posilja po ceni, brzo in zanesljivo

denarje v staro domovino

po dnevnem kurzu. Rojakom dā navodila in ponk kako naj potujejo v staro domovino, ali koga od tam sem želé vseti. Sè spôšťovanjem

F. G. Tassotti,
67 Montrose Ave., Brooklyn, N.Y.

Slovencem in Hrvatom v Rock Springs, Wyo., in okolici pripravljava način

SALOON,

v katerem vedno točiva sveže pivo, vino in whiskey, ter imava na razpolago fine smotke. Dalje se lahko na nam obrne vsak rojak v bližini glede pošiljanja denarjev v staro domovino in glede parobrodnih listkov, kar sva v zvezni z g. Fr. SAKSERJEM v New Yorku, lahko vsakemu ceno in točno postreževa.

Za obilen obisk se priporočata

F. KERZIŠNIK & J. MRAK,
PROP'S OF PORTO RICO SALOON,
ROCK SPRINGS, WYO.

Josip Losar
East Helena, Mont.
priporoča svoje
grocerijsko blago

iskor tudi OBLEKO, OBUVAL, ženske, ženske in otroke. Dalje FINE SMODKE in ŽGANE in KUHINJSKO OPRAVAC. Vse prodajam po najnižji ceni.

Mitvi gostac 20 ct.

M. arjetica 50 ct.

Radi cene glej na posebej objavljenih listinah.

Parobrodna črta ima svoje pisarne v Trstu, št. 7 Prosta luka Inomostu, 3 Rudolfstrasse Dunaju, I. Kolowratring to. Brnu, 21 Krone.

Parobrodni odpljujojo:

Iz ROTTERDAMA vsak četrtek in iz NEW YORKA vsako soboto ob 10. uri zjutraj.

HOLLAND AMERIŠKA ČRTA,
39 Broadway, NEW YORK.

86 La Salle St., CHICAGO, ILL.

Naznanilo.

Rojakom v CALUMETU in DOLLAR BAY naznam, da sem otvoril tudi na CALUMETU svoj SALOON in imam sedaj

Central Saloon

JOHN BARICH, Prop.

v Dollar Bay and Calumet, Michigan.

V obeh saloonih bodem točil vedno sveže pivo, najboljši whiskey in druge likere, kakor tudi dobra vina, ter prodajal fine smodke. Rojaki počastite me mnogokrat.

Dalje naznanjam, da sem tudi v zvezi z g. Fr. Sakserjem, 109 Greenwich St., New York, ter po isti ceni pošiljam novce v staro domovino, ter rojakom tudi vse drugo potrebno preskrbim.

JOHN BARICH,
DOLLAR BAY & CALUNET, Mich.

Naravno rudečje vino

iz Concord grozdja

galona velja 33 ct, ako se kupi sed od 50 gal.

To vino je povsem naravno in ni ponarejeno ali zbrogano.

Uzorce pošiljam na zahtevo. Moj naslov je:

ADAM BECKER,

440 Greenwich St., New York.

MATIJA POGORELC,

PRODAJALEC

ar, verižic, ubanov in druge zlatnine.

Bogata zalogra raznih knjig.

Cenik knjig pošiljam poštne prosto.

Pišite po-nj!

Cene uram so naslednje:

Nikel ure 7 Jewels \$6.00 Boss case 20 let garancije 15 Jewels \$9.00 16 size 7 Jewels \$15.00 Srebrne ure z enim „ 15 „ \$18.00 pokrovom - \$12.00 Boss case 25 let garancije z pokrovom \$16.00 16 size 7 Jewels \$25.00 V kuverti ducat kuvert in papirja - \$0.15 „ 17 „ \$30.00 V škatliji ducat „ „ \$0.35 0.60 0.75

Opomba: Vse zlate ure so z dvojnim pokrovom. Kolesovje